

On je tu priču stavio u arhivu u Vatikanu.

Među društvo vratila se u punom sjaju 1944. Te godine, 22. januara, upoznaje Juana Perona. Već prvom rečenicom "Hvala Vam, pukovniče, što postojite!" odmrzla je srce 49-godišnjeg udovca Perona. Ubrzo ga je i osvojila.

Evita je postala Juanova moralna podrška. Kada je 1945. Juan uhapšen, ona je podigla 200.000 ljudi na marš. On je oslobođen. Ubrzo su se, početkom 1946. i vjenčali. Juan je postao predsjednik. Uz njega je Evita počela rad u politici. Osigurala je ženama pravo glasa, vodila je rad na socijalnoj i humanitarnoj osnovi. Dok je Juan gubio povjerenje Argentinaca, ona je dobijala njihovo povjerenje. Kako nije mogla imati djecu, ona se posvetila pomoći siromašnima. Oni su željeli da Evita postane potpredsjednica. Bila bi prva žena na tom položaju. To ju je zabrinjavalo, ali i vodilo do ispunjenja želja. Švom narodu obratila se 31. avgusta 1951. godine. Odustala je od časti, ali ne i od borbe. Izgubila je i ona i Argentina. Nakon dva dana viđena je u dobrom raspoloženju. Ubrzo ju je savladala bolest. Rak jajnika ju je zaustavio u proboju ka zvijezdama. Poslije bezuspješne operacije legla je u krevet i čekala kraj. Stotine žena molile su se pred rezidencijom za nju. Svog supruga je zamolila da se nastavi boriti za siromašne-«Samo oni znaju biti vijerni». Pred samu smrt zatražila je novi Revlonov parfem i pozvala najbliže da se pozdravi. Umrkla je u 33-oj godini, 26. jula 1952. godine.

Nova vlast je njene mošti nakon tri godine prenijela u Italiju. Bojali su je se mrtve. Dvadesetak godina bila je u Italijikao gospođa Maggio, a onda je njeno tijelo vraćeno u Argentinu.

